

Kinder Torah

Va'eira

בס"ד

It's Not My Chometz

"Do you hear a knock at the door, dear?"

"Yes. Maybe it's the freezer repairman that we ordered. I'll get it."

The husband opens the door and finds himself face to face with the repairman.

"Good afternoon, sir. I'm from the Refrigeration Company."

"Good afternoon to you sir. Thank you for coming. The freezer that needs repair is over here. Would you like a cold drink?"

"Thank you very much, sir. I was just about to eat these cookies, and I could use a nice drink to wash them down."

The husband and wife look on in terror as the non-Jewish repairman pulls a bag of cookies out of his pocket. It is Chol HaMoed Pesach.

"Um, eh, Mr. Repairman, I don't know how to tell you this, but today is our holiday of Passover, and we are not allowed to eat cookies or even have them in the house."

The repairman stopped what he was doing.

"No problem, sir. Do you want me to leave? Do you want me to eat my cookies outside? You are the boss – the customer is always right. Just tell me what to do."

The question is:

What should the repairman do?

The answer is:

The Gemora (Pesachim 6a) speaks about this case. The prohibition against owning chometz on Pesach comes from the verse, "No chometz may be seen in your possession...in all your borders" (Shemos 13:7). Chometz may not be seen in YOUR possession; however, the chometz of others – non-Jews – may be seen. Therefore, the repairman and his chometz may stay in the house. The Shulchan Aruch Orach Chaim 440:3 forbids eating the chometz at the same table together with a Jew. The Mishna Brura explains that perhaps crumbs will fall into the Jew's food. However, the non-Jew may eat his chometz in the Jew's home, even at his table, as long as everything is cleaned up very well afterward.

This puzzle and answer is for learning and discussion purposes only. Do not rely upon it for psak halacha! Consult a Rav to determine the correct halachic ruling.

Empathy

"Rabbi Gross, may I please speak to you about something important?"

"Surely, Reb Yehoshua. How can I help you?"

"I am in a very difficult situation, Rabbi Gross. I am having a conflict with my neighbor about apartment renovations. As a result of this, we are barely on speaking terms. I want to work it out, but we just do not have the right communication. In addition to that, an older person in my family is very sick, and I must take care of him. I am running from doctor to doctor, getting him tests and treatments."

"Oy vey."

"Rabbi, one of my sons is not doing well in the Talmud Torah. I need to find him a private teacher, but no one is available. In the meantime, he is falling farther and farther behind. To top it all off, my oldest daughter wants to get married, but we have not found someone suitable for her. Time is moving quickly, and she is not getting any younger."

Rabbi Gross listens with a sympathetic ear. His warm eyes full of empathy look at Reb Yehoshua's sad face. Reb Yehoshua's spirit is crumbling under the stress of all of his problems. The load is too much for him to bear. Tears begin to well up in his eyes. Rabbi Gross puts his arm around him. He pats him softly on the shoulder.

"Everything will be okay, Reb Yehoshua. I feel for you. My heart is with you. Your tsorus (trouble) is my tsorus. Your problems are my problems. We will work them out together. Hashem will help us. Come; let us come up with a way to speak to the neighbor."

And so, Rabbi Gross sits patiently with Reb Yehoshua, and goes through each problem, step by step. Reb Yehoshua's heart lightens with every sympathetic word. He is no longer fighting his battle alone. Someone is with him to share his burden.

"Rabbi Gross, you are such a big comfort and help to me. How did you learn to be so empathetic?"

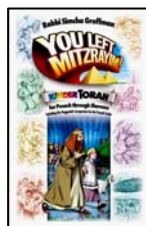
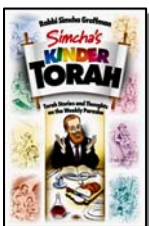
"Reb Yehoshua, empathy, or 'sharing another's burden' is a Jewish trait that goes back to the roots of our nation. The Shelah speaks about it in this week's parasha. In Mitzrayim, the Tribe of Levi was not enslaved like the rest of Klal Yisrael. They did not undergo the hard, cruel, labor. Although they did not suffer themselves, they were empathetic with the plight of their brothers. How do we know this? By the names given to the sons of Levi – Gershon, Kehas, and Merari. Gershon comes from the word 'ger' – stranger. The Levites were sympathetic with the fact that the Jewish people were strangers in a land that was not their own. Kehas comes from the word 'kehos' – blunt. The Mitzrim blunted the teeth of the Jews. Lastly, Merari is from the word 'mar' – bitter. The taskmasters embittered their lives. Although the tribe of Levi did not endure this cruelty, they were empathetic, and recorded this fact forever with the names of the heads of their tribe. This teaches us a lesson for all times – that a Jew must be sympathetic with his friend's plight. He should lend his ear to hear the other's problems, and his heart to feel the other's pain."

"Rabbi Gross, that is so comforting. One of the most difficult parts of a problem is feeling that you are all alone. Knowing that someone is with you gives you the strength to go on."

"Reb Yehoshua, let us move forward together, and face our problems with a renewed strength and confidence."

Kinderlach . . .

Your friend is nervous because he has a big test coming up. Comfort him. Encourage him. Learn with him and help him get a good grade. Your neighbor is down because he is sick. Visit him. Bring him a warm smile and cheer him up. Your sister is sad because someone hurt her feelings. Put your arm around her and give her a comforting hug. Listen to her while she unburdens her heart. Make her feel that she is not alone in her problem. These are all ways to be empathetic. Empathy is a wonderful middah, kinderlach. Lend your ear. Lend a comforting hug. Lend your heart.

Big discount prices on all "Kinder Torah" books. Please contact the author at (02) 585-2216 or simcha_b@netvision.net.il

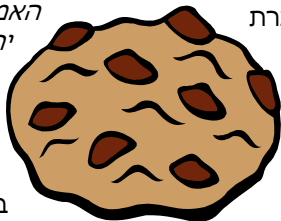

ההגדת לבנד

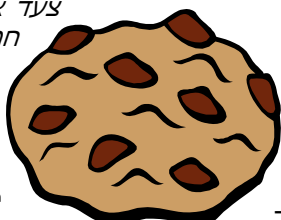
פרשת וארא

"כבוד הרב, אחד מבני איננו מצליח בלימודיו בתלמוד-תורה. עלי למצוא עבורו מורה פרטי, אך אינני מצליח לאתר איש מתאים. וביתניים מפסיד הילד עוד ועוד חומר מידי יום. ובנוסף לכל זה, בתי הבכורה רוצה להתחתן, אך אנו לא מוצאים עבורה בחור מתאים. הימים חולפים, והיא הולכת ומתבגרת."

הרב גרוס מאזין בקשב רב. הוא מביט בעיני החמות, מלאות האמפאיתיה, בפניו העצובים של ר' יהושע. רוחו של ר' יהושע הולכת ומתמוטטת מכובד המשא שהוא נושא. המשא הוא אכן כבד מדי. עיניו מתחילות לדמוע. הרב גרוס מחבק אותו ביד אחת, וממשיך לדבר אליו רכות. "הכל יהיה בסדר, ר' יהושע. אני ממש מצטער על מה שאתה עובר. לבי אתך. צרותיך הן צרותי. בעיותיך הן בעיותי. יחד נטפל בהן. ה' יעזור לנו. בוא נחשוב על דרך לפנות לשכן."

וכך, הרב גרוס יושב עם ר' יהושע ועובר עמו על כל בעיה ובעיה, צעד אחר צעד. לבו של ר' יהושע זוכה בהקלה מכל מילה חמה ומבינה. כבר אין הוא נלחם את מלחמתו לבד. מישהו נמצא איתו ונושא אותו בעול.

"הרב גרוס, אתה כל כך מנחם אותי ועוזר לי. כיצד למדת לשדר כה הרבה אמפאיתיה?"

"ר' יהושע, אמפאיתיה, או 'נשיאה בעול', היא תכונה יהודית שראשיתה בשורשי אומתנו. השל"ה הקדוש מדבר על כך בפרשת השבוע הזה. שבט לוי לא היה משועבד במצרים כמו שאר שבטי ישראל. בני השבט לא נאלצו לעבוד עבודה קשה ואכזרית. על אף שלא סבלו בעצמם, הם נשאו בעול עם אחיהם. כיצד אנו יודעים זאת? מהשמות שניתנו לבני לוי - גרשון, קהת ומררי. 'גרשון' בא מהמילה 'גר' - זרים הלויים הרגישו את העובדה שבני ישראל הינם זרים בארץ לא להם. 'קהת' בא מהמילה 'קהה' (בניגוד ל'חד'). המצרים הקהו את שניהם של בני ישראל. ומררי הוא מלשון מר. הנוגשים מררו את חייהם. על אף ששבט לוי לא סבל מאכזריות המצרים, הם חשו את צרת אחיהם, והנציחו עובדה זו בשמות ראשי משפחות השבט. דבר זה בא ללמד אותנו לקח לכל הזמנים - שיהודי חייב להבין לסבלו של האחר. עליו להיות מוכן להאזין לצרותיו של חבירו, ולבו צריך לחוש בכאבו."

"הרב גרוס, יש בזה כה הרבה נחמה. אחד הקשיים הגדולים ביותר כאשר יש בעיה היא התחושה של בדידות. ברגע שאתה יודע שיש מישהו אתך ולצדך, אתה מקבל כוח להמשיך הלאה."
"ר' יהושע, הבה נמשיך הלאה, ונתמודד עם הבעיות בכוחות מחדשים ובבטחון."

איך זה החמץ שלי?

"שמעת שדופקים בדלת, יקירי?"
"כן. אולי זה הטכנאי שהזמנו כדי שיתקן את המקפיא. אני אפתח לו."

הבעל פותח את הדלת, ואכן, הטכנאי ניצב בפתח.

"צהריים טובים, אדוני, אני משירות הלקוחות של חברת המקפיאים."

"צהריים טובים גם לך, אדוני. תודה שהגעת. המקפיא שזקוק לתיקון עומד כאן. האם אפשר להציע לך שתייה קרה?"
"תודה רבה, אדוני. בדיוק התכוונתי לאכול עוגיות אלה, ואשמח לקבל שתייה גם כן."

הבעל ואשתו מתבוננים זה בזה כשבהלה נסוכה על פניהם, שעה שהטכנאי הגוי מוציא שקית עם עוגיות. חול המועד פסח היום...

"אה, סליחה, אדוני. אינני יודע כיצד לומר לך זאת, אך היום הוא חג הפסח עבורנו, ואסור לנו לאכול עוגיות, או אפילו להרשות שיהיו בביתנו."

הטכנאי עוצר לרגע.

"אין בעיה, אדוני. אתה רוצה שאצא? אתה רוצה שאוכל את העוגיות בחוץ? אתה הבוס - הלקוח תמיד צודק. אמור לי מה לעשות, ואעשה זאת."

השאלה היא: מה על הטכנאי לעשות?

והתשובה היא: הגמרא (פסחים ו' ע"א) עוסקת במקרה זה. האיסור על החזקת חמץ בפסח נלמד מהפסוק "ולא יראה לך חמץ.... בכל גבולך" (שמות י"ג, ז'). נאמר לא יראה לך - ברשותך - אך חמץ של אחרים - של גויים - מותר שייראה. ולכן, הטכנאי והחמץ שלו יכולים להישאר בבית. השולחן ערוך (אורח חיים סימן ת"מ, סעיף ג') אוסר לאכול באותו שולחן יחד עם הגוי האוכל את החמץ. המשנה ברורה מסביר שיש חשש שפירורים יפלו לאוכל של היהודי. אך לגוי מותר לאכול את החמץ שלו בבית היהודי, אפילו על שולחנו, כל עוד מנקים את האזור היטב-היטב לאחר מכן.

חידות אלה והתשובות עליהן הן לצורך לימוד ודיון בלבד. אין לסמור עליהם למעשה. יש להפנות את השאלה לרב כדי לקבל ממנו את הפסק הנכון.

נשיאה בעול

"הרב גרוס, האם אפשר לדבר אתך בנושא חשוב?"
"ודאי, ר' יהושע. במה אוכל לעזור לך?"

"אני במצב קשה מאוד, כבוד הרב. יש לי מחלוקת עם שכני בעניין שיפוצים בדירה. כתוצאה מכך, כמעט ואיננו מדברים זה עם זה. אני רוצה ליישר את ההדורים, אך התקשורת בינינו איננה טובה. בנוסף לכך, יש לי קרוב מבוגר שהוא חולה מאוד, ועלי לטפל בו. אני מתרוצץ מרופא לרופא, כדי שיעשו לו את הבדיקות ואת הטיפולים הנדרשים."
"אוי ואבוי."

ילדים יקרים...

האם חברך מתוח בשל מבחן גדול ההולך ומתקרב? נחם אותו, עודד אותו. למד איתו ועזור לו לקבל ציון טוב במבחן. שכנך מדוכא בשל מחלה שהוא סובל ממנה. בקר אותו, והבא אתך חיוך חם ומעודד. אחותך עצובה כי מישהו פגע בה - חבקי אותה בחום והאזיני לה כאשר היא שופכת את לבה בפניך. תני לה את התחושה שאין היא לבד בהתמודדותה. כל אלה הם דרכים לשאת בעול עם השני, "לשדר אמפאיתיה". ילדים יקרים, נשיאה בעול היא מידה נפלאה: להטות אוזן, להעניק חיבוק חם, לתת את הלב.